

วารสารธรรมเพื่อชีวิต

JOURNAL OF DHAMMA FOR LIFE

ISSN: 2822-048X

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

Original Research Article

A Study of Achievement in English on The Surrounding Vocabulary of Prathomsuksa 5 Students by Cooperative Learning Using CIRC Technique

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

Wititta Limthong^{1*}วิจิตตา ลิมทอง^{1*}

ARTICLE INFO

Name of Author &
Corresponding Author: *

1. Wititta Limthong*

วิจิตตา ลิมทอง

North Bangkok University, Thailand.
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

Email: WitittaLimthong@gmail.com

คำสำคัญ:

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ, เทคนิค CIRC,
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

Keywords:

Cooperative Learning Management, CIRC
Technique, Learning Achievement

Article history:

Received: 27/01/2025

Revised: 05/04/2025

Accepted: 05/08/2025

Available online: 21/10/2025

How to Cite:

Limthong, W. (2025). A Study of Achievement in English on The Surrounding Vocabulary of Prathomsuksa 5 Students by Cooperative Learning Using CIRC Technique. *Journal of Dhamma for Life*, 31(4), 218-232.

ABSTRACT

This study aimed to examine and compare the English vocabulary achievement of Grade 5 students before and after implementing cooperative learning using the CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) technique. The sample consisted of 30 Grade 5/1 students selected through cluster sampling. Research instruments included 12 lesson plans on English vocabulary and a 40-item multiple-choice achievement test with a reliability coefficient (Cronbach's alpha) of 0.85. Data were analyzed using descriptive statistics including percentage, mean, and standard deviation, as well as dependent sample t-test to compare pre- and post-test scores. The findings revealed that 100% of students achieved scores above the passing criterion after the intervention. Additionally, the post-test mean scores were significantly higher than the pre-test scores at the 0.05 level of significance.

These results indicate that cooperative learning using the CIRC technique effectively enhances Grade 5 students' English vocabulary achievement. It is recommended that this technique be applied in other teaching contexts to improve student learning outcomes.

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai Journal Citation Index Centre

<https://soo8.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 จำนวน 30 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ จำนวน 12 แผน และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น (Cronbach's alpha) เท่ากับ 0.85 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test แบบ dependent sample เพื่อเปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังการจัดการเรียนรู้ในระดับผ่านเกณฑ์ร้อยละ 100 ของกลุ่มตัวอย่าง และมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความก้าวหน้าอย่างมีนัยสำคัญ จึงควรพิจารณานำเทคนิคดังกล่าวไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนในอนาคต

บทนำ

ประเทศไทยได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนโดยถูกบรรจุอยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งได้รับการจัดลำดับความสำคัญในกลุ่มที่ 2 และกำหนดให้มีการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษทั้งทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และ การเขียน (อารีรักษ์ มีแจ้ง, 2553) โดยเฉพาะหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานได้กำหนดให้มีการเรียนตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงมัธยมศึกษา (อรพรรณ บุตรกตัญญู, 2554) การที่นักเรียนจะเรียนภาษาอังกฤษได้ดีนั้นต้องอาศัยการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะทางด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน จากทักษะที่กล่าวมาข้างต้น ถือเป็นกุญแจสำคัญเสริมให้ผู้เรียน สามารถเรียนรู้และพัฒนาทักษะทางภาษาของตนเองจนประสบความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษ การเรียนภาษาอังกฤษความรู้เรื่องคำศัพท์มีความสัมพันธ์กับทักษะทั้ง 4 ด้านและการที่จะเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้ได้ดีนั้น ผู้เรียนที่รู้คำศัพท์มาก สามารถจำคำศัพท์ได้ดี และสามารถนำมาใช้ได้ถูกต้องย่อมเรียนได้ผลดียิ่งขึ้น วุลันจานี (Wulanjani, 2016) ได้กล่าวไว้ในงานวิจัยว่า การเรียนภาษานั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับความสามารถในการใช้องค์ประกอบของภาษา ที่ประกอบด้วยเสียง โครงสร้าง ไวยากรณ์ และคำศัพท์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งสามประการนี้จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจเรื่องที่ผู้อื่นพูด และสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ คำศัพท์จึงนับเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งในการเรียนภาษา และเบิร์นและโลว์ (Burns; & Lowe, 1966: 48) ได้กล่าวว่า คำศัพท์มีความสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ถ้าผู้เรียนมีความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์ในภาษาใหม่ไม่เพียงพอ ผู้เรียนจะประสบปัญหาในการสื่อความหมายและ

ความต้องการของตนเอง ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ต้องการของตนเอง ไม่สามารถเข้าใจสิ่งที่ได้ฟังและอ่านเป็นภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้ไม่ประสบผลสำเร็จในการสื่อสาร ดังนั้นคำศัพท์จึงเป็นสิ่งสำคัญในการเรียนภาษาอังกฤษ สารการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสารการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดหมายของหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกลและเกิดความมั่นใจในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติที่ดีต่อภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศซึ่งหลักการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะการสอนภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพตามจุดหมายของหลักสูตรนั้นครูจะต้องสอนให้นักเรียนใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารได้อย่างถูกต้อง จึงจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะพื้นฐานที่สัมพันธ์กันทั้ง 4 ด้านได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554: 1-2)

การแก้ไขปัญหการเรียนรู้ภาษาอังกฤษควรมีการปรับเปลี่ยนการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรม การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ ให้ความเป็นกันเองและสร้างความพอใจให้ผู้เรียน ก็จะสามารถกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนมากขึ้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีเทคนิคกระบวนการ รวมทั้งกิจกรรมที่หลากหลายน่าสนใจ มีสื่ออุปกรณ์การเรียนการสอนที่ทันสมัยหลากหลายจึงให้นักเรียนรักการเรียนรู้อย่างไรก็ตามความรู้คำศัพท์และความสามารถในการใช้คำศัพท์ในสถานการณ์ต่าง ๆ จะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษา เพราะองค์ประกอบที่สำคัญในการสื่อสารคือ คำศัพท์ การสื่อสารโดยใช้กฎไวยากรณ์ที่ผิดๆ ก็ยังเป็นที่ยอมรับได้ แต่การสื่อสารโดยใช้คำศัพท์ที่ผิดๆ กลับทำให้เกิดการเข้าใจผิดถึงการพัฒนาการด้านภาษาของตนเอง ผู้สอนจึงควรสอนคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศเพราะการเรียนรู้คำศัพท์มีประโยชน์ต่อทักษะการใช้ภาษาด้านต่างๆ เป็นอย่างมาก การมีความรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอส่งผลให้มีความสามารถในทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน อยู่ในเกณฑ์ต่ำคือ ฟังภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ พูดภาษาอังกฤษไม่คล่อง ไม่เข้าใจบทอ่านในทันที อีกทั้งไม่สามารถเขียนภาษาอังกฤษได้ ดังนั้น คำศัพท์จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนภาษา (พะเยา พรหมเทศ, 2549: 1)

แต่กระนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษก็มีปัญหาโดยตลอดส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างถูกต้อง จนกระทั่งเข้าสู่การเรียนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษาก็เกิดปัญหาเนื่องจากความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำกว่ามาตรฐาน (บุบผา ศิริรัตน์, 2555) และจากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมขั้นพื้นฐาน (O-NET) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนบึงเขาย้อน(คงพันธุ์อุปถัมภ์) กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ผลคะแนนระดับโรงเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 39.82 ระดับเขตพื้นที่มีคะแนนเฉลี่ย 30.96 ระดับประเทศมีคะแนนเฉลี่ย 34.42 ผลคะแนนวิชาภาษาอังกฤษถือว่าอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด และต่ำกว่าเกณฑ์ที่โรงเรียนกำหนดร้อยละ 60 (แผนปฏิบัติการโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุ์ อุปถัมภ์), 2565: 19) จึงต้องมีการพัฒนาการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนให้ดีขึ้นจนเกิดความชำนาญ

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดในการวิจัย

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือ

เป็นแนวทางการเรียนรู้ที่เน้นให้นักเรียนทำงานร่วมกันในกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหา แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และสร้างความรู้ร่วมกัน โดยอาศัยหลักการที่ว่านักเรียนจะเรียนรู้ได้ดีที่สุดเมื่อได้มีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างจริงจัง การเรียนรู้แบบร่วมมือมีจุดเด่นที่สำคัญคือการส่งเสริมให้สมาชิกในกลุ่มมีบทบาทและความรับผิดชอบที่ชัดเจน เพื่อสร้างความสมดุลในการทำงานและเสริมสร้างความเข้าใจในเนื้อหาอย่างลึกซึ้งมากขึ้น ทั้งนี้ การทำงานร่วมกันในกลุ่มยังช่วยพัฒนาทักษะสังคม เช่น การสื่อสาร การฟัง การประนีประนอม และการแก้ไขปัญหาอย่างสร้างสรรค์ จากการวิจัยของ Johnson & Johnson (2009) พบว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนมีแรงจูงใจมากขึ้น และลดปัญหาความขัดแย้งในชั้นเรียน เทคนิค CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) เป็นหนึ่งในรูปแบบของการเรียนรู้แบบร่วมมือที่เน้นการบูรณาการทักษะการอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน เทคนิคนี้ช่วยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะภาษาอังกฤษอย่างครบถ้วน ผ่านการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น การอ่านบทความ การอภิปราย และการเขียนสรุปความรู้ ทำให้นักเรียนไม่เพียงแต่รับข้อมูลอย่างเดียว แต่ยังสามารถฝึกคิด วิเคราะห์ และสื่อสารความรู้ที่ได้รับอย่างมีประสิทธิภาพ การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและเปิดกว้าง สนับสนุนให้นักเรียนทุกคนได้มีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ส่งเสริมทั้งด้านความรู้และทักษะทางสังคมควบคู่กันไป

ทฤษฎีการเรียนรู้ด้วยการอ่านและการเขียนแบบบูรณาการ

เน้นการพัฒนาทักษะทั้งสองอย่างควบคู่กันอย่างสมดุล เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจและสื่อสารผ่านภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยหลักการสำคัญคือการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านและการเขียนอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนจะได้เรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่หลากหลาย เช่น การอ่านวิเคราะห์เนื้อหา การสรุปความ การตั้งคำถาม และการเขียนตอบสนองต่อสิ่งที่อ่าน ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้ช่วยกระตุ้นความคิดและสร้างความเข้าใจเชิงลึกในภาษา

การบูรณาการนี้ไม่เพียงแต่ช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษา แต่ยังช่วยส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคผ่านบริบทจริง ทำให้นักเรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมต่าง ๆ ยังช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนรู้ และสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Slavin (1995) ที่เน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและมีความหมาย การเรียนรู้แบบบูรณาการนี้จึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพสำหรับการ

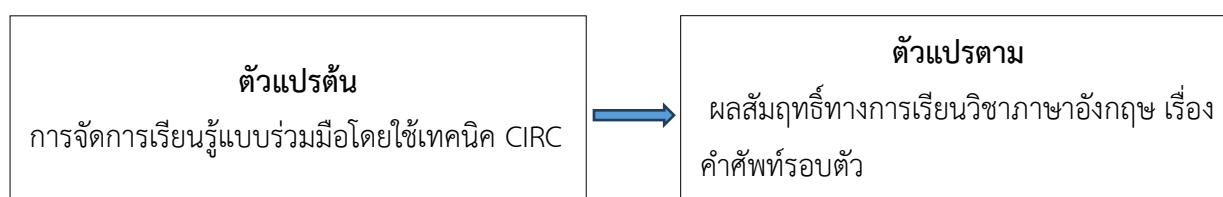
พัฒนาทักษะภาษา เพราะสามารถส่งเสริมทั้งความเข้าใจเชิงเนื้อหาและความสามารถในการสื่อสาร ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญของการใช้ภาษาอย่างแท้จริงในชีวิตประจำวันและการศึกษาต่อไป

ทฤษฎีการพัฒนาทักษะคำศัพท์

เน้นว่าการเรียนรู้คำศัพท์เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพที่สุดเมื่อผู้เรียนได้สัมผัสกับคำศัพท์ในบริบทที่หลากหลายและสมจริง ไม่ใช่เพียงแค่การท่องจำคำศัพท์อย่างเดียว แต่เป็นการเรียนรู้ผ่านการใช้จริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เกิดความเข้าใจความหมายและการใช้งานคำศัพท์อย่างลึกซึ้งยิ่งขึ้น การมีปฏิสัมพันธ์กับบริบท เช่น การอ่านเนื้อหาที่หลากหลาย การฟัง การสนทนา หรือการทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่นในรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (collaborative learning) เป็นกลไกสำคัญที่ช่วยสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้คำศัพท์ในสถานการณ์จริง ทั้งการออกเสียง การสะกด และการเลือกใช้คำในประโยคอย่างเหมาะสม การเรียนรู้ในลักษณะนี้จึงไม่เพียงเพิ่มคลังคำศัพท์ของผู้เรียนเท่านั้น แต่ยังช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารและทำให้การจำคำศัพท์นั้นยั่งยืนมากขึ้น Nation (2001) ได้เน้นย้ำว่า การเรียนรู้คำศัพท์จำเป็นต้องเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและหลากหลายผ่านการรับรู้หลายช่องทาง เช่น การอ่านและการฟัง ควบคู่กับการพูดและการเขียน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างความสัมพันธ์ระหว่างคำศัพท์ใหม่กับความรู้เดิมและนำไปใช้ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันได้อย่างมั่นใจ

ดังนั้น การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านบริบทจริงและการทำงานร่วมกันในชั้นเรียนจึงเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงในการพัฒนาทักษะคำศัพท์อย่างยั่งยืนและตอบสนองต่อการใช้งานภาษาในชีวิตประจำวัน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

ศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย
Thai Journal Citation Index Center

<https://so08.tci-thaijo.org/index.php/dhammalife/index>

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

สมมติฐานในการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัวของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จะสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ระเบียบวิธีในการวิจัย

ประเภทของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบึงเขาย้อน คงพันธุ์อุปถัมภ์ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2564 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 80 คน โดยแต่ละห้องมีการจัดนักเรียนแบบความสามารถและทุกห้องมีความคล้ายคลึงกัน

กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนบึงเขาย้อน คงพันธุ์อุปถัมภ์ อำเภอลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 1 ห้องเรียน แบบความสามารถ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่ม จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ มี 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. แบบแผนการวิจัย ที่ใช้แบบกลุ่มเดียวสอบก่อนเรียนและหลังเรียน (The One – Group Pretest – Posttest Designs)

ตาราง 1 แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียวสอบก่อนและหลัง

Pretest	Treatment	Posttest
T ₁	X	T ₂

T1 แทน การทดสอบก่อนเรียน

T2 แทน การทดสอบหลังเรียน

X แทน การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC วิชา ภาษา

ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว

ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย

1. ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์และขั้นตอนการดำเนินการวิจัยแก่นักเรียนพร้อม
ทั้งขอความร่วมมือกับกลุ่มนักเรียนตัวอย่างเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC
2. ดำเนินการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pretest) ใน
ชั่วโมงแรก ผู้วิจัยให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์
รอบตัว จำนวน 40 ข้อ
3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือเทคนิค CIRC วิชา
ภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว
4. เมื่อสิ้นสุดการจัดการเรียนรู้ตามที่กำหนดแล้ว จึงทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน
(Posttest) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว
5. ตรวจสอบและให้คะแนนผลการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์
รอบตัว แล้วนำผลคะแนนที่ได้จากการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ
เพื่อทดสอบสมมติฐาน

การเก็บข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนถูกเก็บรวบรวมและบันทึกลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ จากนั้นวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้สถิติ t-test แบบ dependent sample เพื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังการเรียนรู้ โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการวิจัย

1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล จำนวน ร้อยละ ร้อยละสะสม ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ปรากฏดังตาราง 2

ตาราง 2 จำนวน ร้อยละ ร้อยละสะสม ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

คะแนน	เกณฑ์	ระดับ	จำนวน	ร้อยละ	ร้อยละสะสม	$\bar{X}$	S.D.
36-40	80-100	ดีมาก	-	-	-	-	-
32-35	70-79	ดี	2	4.00	4.00	32	0
28-31	60-69	พอใช้	21	42.00	46.00	29.19	1.03
24-27	50-59	ผ่านเกณฑ์	27	54.00	100	25.74	1.41
0-23	0-49	ต่ำกว่าเกณฑ์	-	-	-	-	-
รวม			50	100.00			

จากตาราง 2 พบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์ รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 32-35 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ 70-79 ซึ่งอยู่ในระดับดี มีจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 4.00 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 32 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0 มีนักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 28-31 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ 60-69 ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 42.00 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 และมีนักเรียนที่ได้คะแนนระหว่าง 24-27 คะแนน อยู่ในเกณฑ์ 50-59 ซึ่งอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ มีจำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 54.00 ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.74 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.41 ดังนั้น นักเรียนมี

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน วิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ภายหลังโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC มีคะแนนที่ระดับผ่านเกณฑ์ขึ้นไป มีค่าร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ปรากฏดังตาราง 3

ตาราง 3 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือ

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน
1	13	26	26	7	27
2	10	30	27	11	29
3	13	24	28	10	26
4	16	29	29	8	28
5	12	26	30	14	29
6	9	25	31	11	31
7	11	24	32	12	31
8	10	25	33	10	25
9	10	26	34	14	29
10	10	26	35	15	27
11	10	24	36	12	28
12	15	24	37	12	32
13	14	30	38	14	28
14	13	29	39	12	25
15	12	32	40	13	29
16	13	30	41	13	27
17	10	27	42	8	29
18	10	24	43	12	28
19	12	29	44	10	27
20	9	25	45	11	26
21	9	27	46	14	27

คนที่	คะแนนก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน	คนที่	คะแนน ก่อนเรียน	คะแนน หลังเรียน
22	8	24	47	12	26
23	11	30	48	14	28
24	10	28	49	14	27
25	14	31	50	13	26
			$\bar{X}$	11.60	27.40

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ปรากฏดังตาราง 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนก่อนและหลังเรียนโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC จากตาราง 3 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 7 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 18 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 11.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.09 หลังการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 24 คะแนน คะแนนสูงสุดเท่ากับ 32 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.24

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ปรากฏดังตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ เรื่อง คำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างก่อนและหลังโดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC

การทดสอบ	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	$\bar{X}$	S.D.	t	Sig
ก่อนเรียน	7	16	11.60	0.09	42.413*	.000
หลังเรียน	24	32	27.40	2.24		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 4 พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ก่อนการเรียนรู้อย่างร่วมมือเทคนิค CIRC มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 7 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 16 คะแนน ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 11.6 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.09 ส่วนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัวก่อนการเรียนรู้อย่างร่วมมือ เทคนิค CIRC มีคะแนนต่ำสุด เท่ากับ 24 คะแนน คะแนนสูงสุด เท่ากับ 32 คะแนน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.40 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.24 ดังนั้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ($t = 42$)

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเรื่องคำศัพท์รอบตัว ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นักเรียนมีคะแนนที่ระดับผ่านเกณฑ์ขึ้นไป ร้อยละ 100 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC มีผลต่อกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน นักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยเทคนิค CIRC รู้ถึงบทบาทของตนเอง และผู้อื่น ซึ่งก่อให้เกิดบรรยากาศที่ดีในการเรียนรู้ อีกทั้งผู้สอนยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้เป็นกลุ่ม ซึ่งผู้วิจัยได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนโดยมีขั้นตอนดังนี้ 1) ขั้นเตรียมความพร้อม โดยการแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้แนะนำวิธีการเรียนรู้แบบ CIRC และแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยความสามารถ เป็นเด็กเก่ง กลาง อ่อน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนแบบร่วมมือในการทำงานกลุ่ม 2) ขั้นการสอนเนื้อหา ผู้วิจัยทบทวนความรู้เดิม นำเสนอคำศัพท์และบทเรียนใหม่ มีการสอนวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจเรื่อง 3) ขั้นจัดกิจกรรมกลุ่ม ผู้วิจัยดำเนินการสอนเป็นไปตามกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันโดยเทคนิค CIRC ประกอบด้วยขั้น C (Cooperative) คือ การให้นักเรียนฝึกปฏิบัติโดยจับคู่กันอ่านผลัดกันอ่าน แกะไขการอ่านของเพื่อน เข้ากลุ่มช่วยกันสรุป ขั้น IR (Integrated Reading) จะเป็นการสอนอ่าน นักเรียนร่วมกันอ่านบทความ ร่วมกันคิดพิจารณา จับใจความสำคัญ บอกรายละเอียดจากเรื่อง เรียงลำดับเหตุการณ์ บอกความหมายของคำศัพท์จากบริบทการแปลความ ดีความ

ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยพบปัญหาคือ 1) การทดลองบางขั้นตอนจะยากไปสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการให้คำปรึกษากับนักเรียน และ 2) นักเรียนบางส่วนมีปัญหาในด้านการจดจำ และการออกเสียง ผู้วิจัยจึงแก้ปัญหาโดยการอ่านออกเสียงให้ฟังหลายรอบจนสามารถจดจำได้ 3) ขั้น C (Composition) คือ การเขียนสรุป และแสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน 4) ขั้นสรุปและประเมินผล ประกอบด้วยนักเรียนช่วยกัน สรุปบทเรียน นักเรียนทำแบบทดสอบโดยลำพัง ไม่มีการช่วยเหลือกัน ตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ระบุว่าการทำงานร่วมกันในกลุ่มจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น นอกจากนี้ นักเรียนยังมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งบ่งชี้ว่าเทคนิค CIRC สามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนได้ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ วัชรรา เล่าเรียนดี (2548) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านไปพร้อม ๆ กับเน้นการเรียนเป็นกลุ่ม และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นภาพร วงศ์พุทธา (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตริวิทยา พุทธมณฑลพบว่าผลการพัฒนา ทักษะการอ่านของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 19 คน หลังจากนักเรียนได้ฝึกการอ่านพบว่าแบบฝึกชุดที่ 1 นักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 68.42 ชุดที่ 2

ร้อยละ 73.68 ชุดที่ 3 ร้อยละ 78.94 ชุดที่ 4 ร้อยละ 73.68 และนักเรียนผ่านเกณฑ์ประเมินร้อยละ 78.94 ในการอ่านแบบฝึกชุดที่ 5 จากผลการอ่านทั้ง 5 ชุด แสดงว่า นักเรียนมีการพัฒนาทักษะการอ่านดีขึ้น

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่องคำศัพท์รอบตัวของ นักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC ตลอดระยะเวลาของการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC นั้น ผู้เรียนได้ร่วมกันเรียนทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เกิดการซักถามทำให้ผู้เรียนเกิดความกล้าและได้ทราบคำตอบในเรื่องที่ตนสนใจหรือยังไม่กระจ่าง การพูดอธิบายให้เพื่อนฟังจะทำให้ผู้อธิบายมีความแม่นยำในเรื่องที่เรียนมากขึ้น เพื่อนๆ ที่ฟังมีความเข้าใจอย่างชัดเจน ผู้เรียนได้พัฒนาการทำงาน เป็นกลุ่มให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คนอ่อนได้เรียนรู้จากคนที่เก่งกว่าซึ่งจะมีความตั้งใจช่วยเหลือเพื่อน ๆ เพื่อให้กลุ่มของตนเองประสบความสำเร็จได้ เป็นไปตามคำกล่าวของ จอนสัน และ จอนสัน (Johnson and Johnson, 1998) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค CIRC นั้นมีขั้นตอนเตรียมความพร้อม ประกอบด้วย แจกจุดประสงค์การเรียนรู้ การแบ่งกลุ่มนักเรียนโดยให้แต่ละความสามารถ กำหนดสัดส่วน เก่ง ปานกลาง อ่อน วิธีการทำงานกลุ่มสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้แบบร่วมมือกัน ขั้นการสอนเนื้อหา ประกอบด้วย ครูทบทวนความรู้เดิม การนำเสนอคำศัพท์ใหม่ นำเสนอบทเรียนใหม่ และสอนวิธีสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ นักเรียนอ่านบทอ่านครูฝึกทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจจากเรื่อง ขั้นตอนกิจกรรมกลุ่ม ดำเนินการสอน เป็นไปตามกิจกรรมการเรียนการสอนแบบร่วมมือกันด้วยเทคนิค CIRC ขั้นสรุปและประเมินผล ประกอบด้วย นักเรียนช่วยกันสรุปบทเรียนนักเรียนทำแบบทดสอบโดยลำพัง ไม่มีการช่วยเหลือกัน ตรวจให้คะแนน บันทึกคะแนนของสมาชิก ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ อาทคินสันและคณะ (Atkinson et al, 1990) ได้อธิบายเกี่ยวกับกระบวนการต่าง ๆ ของความจำระยะสั้นและความจำระยะยาวว่า สิ่งที่น่าไว้ในความจำระยะสั้นจะต้องได้รับการทบทวนตลอดเวลา ถ้าไม่มีการทบทวนสิ่งนั้นก็สลายตัวไปอย่างรวดเร็วกลายเป็นการลืม ดังนั้นการทบทวนซ้ำ ๆ จึงทำให้ข้อมูลคงอยู่ในความจำระยะสั้นและทำให้ข้อมูลคงอยู่ในความจำระยะยาวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เนตรวรา ศรีสิน (2557) ได้ศึกษาเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ จิราพร สุขกรง (2552) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ความคงทนและเจตคติทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของ นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามปกติ ผลการวิจัย พบว่า ความคงทนทางการเรียนรู้ คำศัพท์ของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การให้นักเรียนได้จดจำประเด็น ข้อดี ข้อปรับปรุงของทั้งตนเองและเพื่อนในชั้นเรียน จึงทำให้เกิดการจดจำเรื่องราวเกิดความคงทน และการสร้างความรู้และผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพต่อไป

สรุป

จากการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคนิคแบบร่วมมือ CIRC (Cooperative Integrated Reading and Composition) มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน สะท้อนให้เห็นว่าแนวทางการเรียนรู้ดังกล่าวสามารถเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างเป็นระบบ และยั่งยืน โดยเฉพาะในด้านทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการเขียน ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานที่จำเป็นต่อการเรียนรู้ในระดับชั้นต่อไป ลักษณะเฉพาะของเทคนิค CIRC ที่เน้นการเรียนรู้แบบร่วมมือ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน และการรับผิดชอบร่วมกันภายในกลุ่ม ล้วนมีส่วนส่งเสริมให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ที่ลึกซึ้งและมีความหมาย อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Vygotsky เกี่ยวกับเขตพัฒนาการใกล้เคียง (Zone of Proximal Development: ZPD) ซึ่งชี้ให้เห็นว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาศักยภาพได้สูงขึ้นเมื่อได้รับการสนับสนุนจากเพื่อนร่วมกลุ่มหรือผู้ที่มีความสามารถมากกว่า เมื่อพิจารณาถึงบริบทของระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งเป็นช่วงวัยที่ผู้เรียนมีพัฒนาการทางสติปัญญาและสังคมอย่างต่อเนื่อง เทคนิค CIRC จึงเป็นแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม โดยสามารถบูรณาการเข้ากับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในลักษณะองค์รวม (holistic learning) ทั้งในด้านการคิด การใช้ภาษา และการทำงานร่วมกับผู้อื่น จึงสามารถสรุปได้ว่า เทคนิคการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC มีความเหมาะสมในการนำไปประยุกต์ใช้ในระดับประถมศึกษาอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (learner-centered approach) และเป็นเครื่องมือที่มีประสิทธิภาพในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนในบริบทของการศึกษาไทย

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ได้แสดงให้เห็นว่า เทคนิคการเรียนรู้แบบร่วมมือ CIRC เป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพสูงในการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของผู้เรียนในระดับประถมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทของห้องเรียนที่มีความหลากหลายด้านศักยภาพผู้เรียน
2. นอกจากนี้ การวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพื่อนร่วมกลุ่มมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะทางสังคม ควบคู่ไปกับทักษะทางวิชาการ ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21
3. ผลการวิจัยยังสนับสนุนแนวคิดของ การเรียนรู้แบบผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Learner-Centered Learning) โดยยืนยันว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อได้รับบทบาทเชิงรุกในกระบวนการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมแบบร่วมมือ

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

1. ควรมีการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบ ประสิทธิภาพของเทคนิค CIRC กับเทคนิคการจัดการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น เทคนิค STAD, TGT หรือ Jigsaw เพื่อให้สามารถระบุได้อย่างชัดเจนว่าเทคนิคใดเหมาะสมที่สุดกับบริบทผู้เรียนแต่ละกลุ่ม
2. ควรขยายขอบเขตการวิจัยไปสู่ ระดับชั้นอื่น ๆ เช่น มัธยมศึกษาตอนต้น หรือการศึกษานอกระบบ เพื่อศึกษาผลของ CIRC ต่อกลุ่มผู้เรียนที่มีพื้นฐานต่างกัน
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเพิ่มเติมเพื่อ วิเคราะห์เชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน ภายใต้กระบวนการ CIRC โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการมีส่วนร่วม การสื่อสารระหว่างกลุ่ม และการแก้ปัญหา ร่วมกัน
4. ควรพัฒนาเครื่องมือวัดที่ครอบคลุมทั้ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อให้การประเมินผลมีความรอบด้านและสะท้อนผลลัพธ์ของกระบวนการเรียนรู้ได้อย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา.
- จิราพร สุขกรง. (2552). *ผลสัมฤทธิ์ ความคงทน และเจตคติทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เกมและการสอนตามปกติ (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)*.
- จอห์นสัน, ดับเบิลยู. เจ., & จอห์นสัน, อาร์. ที. (1998). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) (แปลโดย ฤทธิยา สมทรัพย์)*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร วงศ์พุทธา. (2557). *การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/12 โรงเรียนนวมินทราชินูทิศ สตรีวิทยา พุทธมณฑล (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี)*.
- เนตรวรา ศรีสิน. (2557). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา)*.
- บุบผา ศิริวิทย์. (2555). ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับอุดมศึกษา. *วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 4(1), 100–110.

- แผนปฏิบัติการโรงเรียนบึงเขาย้อน (คงพันธุอุปถัมภ์). (2565). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติดีขึ้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2562. นครนายก: โรงเรียนบึงเขาย้อน.
- พะเยา พรหมเทศ. (2549). แนวทางการพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วัชรรา เล่าเรียนดี. (2548). การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยใช้เทคนิค CIRC เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. *วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 27(3), 45-52.
- อรพรรณ บุตรกตัญญู. (2554). การวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 34(1), 78-85.
- อารีรักษ์ มีแจ้ง. (2553). การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา. *วารสารวิชาการครูศาสตร์*, 8(2), 45-53.
- Atkinson, R. C., Atkinson, R. L., Smith, E. E., Bem, D. J., & Nolen-Hoeksema, S. (1990). *Introduction to psychology (10th ed.)*. Fort Worth: Harcourt Brace Jovanovich College Publishers.
- Burns, P., & Lowe, H. (1966). *English as a second language: Theory and practice*. New York: Macmillan.
- Johnson, D. W., & Johnson, R. T. (2009). An educational psychology success story: Social interdependence theory and cooperative learning. *Educational Researcher*, 38(5), 365-379.
- Nation, I. S. P. (2001). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Slavin, R. E. (1995). *Cooperative learning: Theory, research, and practice (2nd ed.)*. Boston: Allyn & Bacon.
- Wulanjani, A. N. (2016). Vocabulary mastery and its contribution to English language skills. *Journal of English Education and Linguistics Studies*, 3(2), 112-123.

